

Historia

Historia

Pierwszy wodociąg w Koszalinie uruchomiono w 1724 r., o czym w swojej kronice podał przebywający wówczas w mieście prawnik Jan Dawid Wendland. Jednak o prawdziwym wodociągu i powszechnym dostępie do bieżącej wody możemy mówić od lat 1737-1738. Wtedy to, za pieniądze wyłożone z królewskiego skarbca władcy Prus Fryderyka Wilhelma I, nakazano budowę „porządnych wodociągów” w Koszalinie.

Początkowo woda płynęła do miasta drewnianymi rurami ze źródeł na Górze Chełmskiej i zaspokajała potrzeby ludności przez ponad 150 lat. W 1869 r. wymieniono rury na żeliwne zastępując wodociąg grawitacyjny ciśnieniowym i wierząc studnie w celu zwiększenia podaży wody, która docierała do odbiorców dzięki wybudowanej w 1898 r. przepompowni przy dzisiejszej ul. Żwirowej. Powyższe zmiany podyktowane były zarówno postępem technicznym, jak i liczbą mieszkańców Koszalina, która w omówionym okresie wzrosła z 3. do ponad 19. Tys. Kolejnym etapem rozwoju miejskiej sieci wodociągowej była rozbudowa w 1908 r. układu kanalizacji o kanalizację deszczową oraz odwierty nowych studni głębinowych. W 1919 r. oddano do użytku „klarownię”, czyli pierwszą oczyszczalnię ścieków, która przez ponad 50 lat funkcjonowała przy obecnej ul. Batalionów Chłopskich. Wraz z rozwojem miasta następował rozwój wodociągów, które u progu wybuchu II wojny światowej posiadały 12 studni, z których zaopatrywały w wodę ponad 33 tys. mieszkańców.

Zdobyty 4 marca 1945 r. Koszalin, już w kwietniu mógł się poszczycić przywróceniem funkcjonowania wodociągów i kanalizacji miejskiej. I choć dzisiaj brzmi to optymistycznie, to np. w sierpniu 1945 r. wyglądało dość dramatycznie, bo o dostawę wody do miasta dbało 9. niemieckich robotników wykorzystujących 3 czynne z 12. nadal istniejących studni. Do tego ubytek wody w sieci sięgał 80 %. Po II wojnie światowej, w ramach porządkowania spraw administracyjnych związanych z funkcjonowaniem infrastruktury technicznej, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koszalinie utworzyło z dwóch odrębnych zakładów Wodociągów i Kanalizacji, Zakładu Oczyszczania Miasta, Gazowni i Miejskiej Komunikacji Samochodowej - Przedsiębiorstwa i Zakłady Komunalne w Koszalinie, które istniały do 1954 r.

W tym samym roku, kiedy to miasto osiągnęło ponownie liczbę mieszkańców przekraczającą 33 tys., Prezydium Miejskiej Rady Narodowej powołało Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Koszalinie z siedzibą, jak dzisiaj, przy ul. Wojska Polskiego. I choć praca w MPWiK należała w tamtym okresie do najcięższych i najmniej atrakcyjnych w mieście, rozpoczęto realizację pierwszych znaczących inwestycji. Na przełomie lat 50-tych i 60-tych zmodernizowano stacje uzdatniania i stacje pomp, zbudowano sieci rozdzielcze i przesyłowe, rozpoczęto budowę mechanicznej oczyszczalni ścieków przy ówczesnej ul. Hibnera.

W kolejnych latach oddano do użytku m.in. biurowiec i pomieszczenia gospodarcze przy ul. Wojska Polskiego (1963 r.), Zakładowe Laboratorium Badania Wody i Ścieków (1964 r.), Ujęcie Wody w Mostowie wraz z magistralą wodociągową DN 800 (1976 r.), pierścień wewnętrzny przesyłający wodę na terenie Koszalina (1980 r.), Oczyszczalnię Ścieków w Jamnie (1994 r.), magistralę wodociągową Mostowo-Koszalin DN 1000 (druga nitka) (1996 r.), Stację Uzdatniania Wody przy ul. Żwirowej (1997 r.), Oczyszczalnię Ścieków w Jamnie - II etap (2003 r.), Stację Uzdatniania Wody w Mostowie (2005 r.), Muzeum Wody w Koszalinie (2005 r.) oraz Węzeł Termicznej Utylizacji Osadów Ściekowych (2013 r.).

Transformacja polityczno-gospodarcza rozpoczęta w końcu lat 80. doprowadziła do kolejnego przekształcenia „wodociągów”, które z przedsiębiorstwa przeobraziły się w spółkę komunalną. Dnia 12 grudnia 1991 r. na podstawie uchwały Rady Miejskiej nr XVII/201/91 aktem założycielskim zawiązano Miejskie Wodociągi i Kanalizację Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, której założycielem i właścicielem jest Gmina Miasto Koszalin.

Historia

- 45 wyświetleń

- [Drukuj](#)
- [PDF](#)
- [Udostępnij: Facebook](#)

- 1858 wyświetleń